

egy idegen lovat, mely gazdátlanul odafut - lovasát talán az ellenség ütötte ki nyergéből -, gyeplőjénél megragadva, ráugrani iparkodik. Miután azonban ezt az ellenség és a sáros talaj, melyben lába beleragadt, megakadályozta, a földre zuhan. S amikor a törökök azt kiabálják, hogy ne akarjon elpusztulni, s engedjen balszerencséjének, s ő erre, harcolva, mitsem válaszol, lándzsákkal, puskákkal, kardokkal s egyéb fegyverrel mindenünnen támadják. Végül, amikor már övéi is elhagyták, s szerencséje cserbenhagyta, egy szablya hatalmas ütésétől megsebesülve - egy Memi nevű mérte rá - összerogyott és meghalt. A mieink lovasai közül igen sokat levágtak, a gyalogosok pedig, hallva vezérük lekaszabolását, Kanizsára iparkodtak. Kifosztott és fejnélküli testét megtalálták. Temetést Zrinyi György, Miklós fia rendezett neki, aki megtudva szerencsétlenségét, gyorsan, de már későn futott oda. Kibontott zászlókkal, elől haladva a lovas és fegyveres gyalogos csapatok, s mint attyukat és jóttevőjüket igaz környel megsiratva temették el Kanizsán. Fejét néhány zászlóval és fogollyal Bizáncba küldték.

Szelim és a pasák mohó kíváncsisággal közelről akarták látni, bár vannak, akik azt állítják, hogy Malchus más fejét küldte az övé helyett, mert arcával együtt kis darabokra vágott fejét oda elvinni nem lehetett.

Ily szomorú vége lett ennek a páratlan férfiúnak. Halálának oka inkább a pusztuló Magyarország, mint ő maga volt. Valószínű, hogy ötvenkét éves volt, s a kiváló harcos - dicsőségén kívül - hamarosan már a mérsékelt és érett vezér hírnevét is kétségtelenül elnyerte volna.

Istvánffy Miklós: A magyarok történetéből

Budapest 1962. 361-365. lapokon

1571. második fele /?/

Szokoli Mohammed nagyvezir Miksa királyhoz: értesíti a béke fenntartása érdekében tett intézkedésekről, s panaszt emel Thury György támadásai miatt